

Men vi er nødt til, tror jeg, at sende det signal både til Sydeuropa og også til Østeuropa, at vi som et af de rigere lande også godt ved, at i denne omlægning er det os, der skal være med til at betale nogle ting. Her ligger jeg så overraskende nok måske lidt i forlængelse af noget af det, hr. Steen Gade sagde, hvor han jo også var lidt inde på de ting.

Men til danskerne må vi jo så sige, at det, vi eventuelt skulle miste på de her midler til Danmark, vil vi jo bestemt tjene ind på anden måde. Vi vil tjene det ind gennem stabilitet og sikkerhed ved at få Østlandene med, og dermed kan det være, vi i virkeligheden sparer en langt, langt dyrere regning på et tidspunkt.

Derfor gælder det faktisk i denne debat, nøjagtig som det gør i hele EU-debatten, at sige: Tænk, hvis vi i Danmark kunne få EU-debatten til at handle lidt mere om, hvad der ville være godt for Europa, end hvad der ville være godt for Danmark. Tænk, hvis vi ville spekulere lidt mindre over, hvad det nu koster os, og til gengæld sige: Hvilke fordele får vi ud af det, hvad angår fred, sikkerhed og stabilitet i Europa? Det kunne godt være, at det i virkeligheden var et ret godt regnestykke at gøre: ikke altid at kigge nationalegoistisk på det, men i stedet for kigge lidt europæisk på det. Så lad os prøve det.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Duetoft hævdede, at Enhedslisten ikke ville give de østeuropæiske lande valgmuligheder. Det ville hr. Duetoft og Unionstilhængerne derimod.

Der må jeg godt nok sige, at det er at vende tingene aldeles på hovedet. Det, som hr. Duetoft har at tilbyde de østeuropæiske lande, er valget mellem pest og kolera. Det er valget mellem at gå ind i den fælles mønt med alle de asociale konsekvenser, det vil indebære for befolkningen, eller at blive lukket ude fra markedet. Det er det valg, som hr. Duetoft har at tilbyde den østeuropæiske befolkning.

Hr. Duetoft ved jo udmærket godt, at grunden til, at der er en regeringskonference, er ikke udvidelsen. Det er, at man i Maastricht 1-Traktaten indbyggede, at der skulle være yderligere en regeringskonference for at udvide Unionens magt.

Nu holder man den regeringskonference. Den er tilrettelagt efter Traktatens bestemmelser, hvor der ikke står en pind om udvidelsen naturligvis, for det handler, som det flere gange er

blevet påpeget under denne debat, om integration i dybden.

Hvis man virkelig havde ønsket at give valgmuligheder, havde man stoppet den konference, droppet den og i stedet for tilbudt de lande medlemskab. Det havde været meget enkelt. Men det gjorde man ikke, for det er ikke det, det handler om.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg må starte med at sige, at det var en nydelig tale, hr. Peter Duetoft holdt.

Dermed er egentlig alt sagt, for jeg vil gerne vide: Hvad mener CD egentlig talt? Går CD ind for, at der skal ske en omlægning af struktur-fondene? For det, jeg hørte mest om, var, at hr. Duetoft fortalte, at det egentlig var for dårligt, at danske entreprenører ikke bød på de sydeuropæiske projekter og lign., altså et godt nationalt system, så vi kunne udnytte det internationalt, nemlig i EU.

I øvrigt er hr. Peter Duetoft den eneste, der har talt så nationalt. Resten af ordførerne i dag har faktisk talt om EU og ikke talt nationalt, så det lille faux pas behøver han såmænd ikke at prøve på at lægge på os andre.

Men hvor står CD? Ønsker CD at være med til en omlægning af strukturfondene? Ønsker CD at være med til en konstruktiv revision, og erkender CD, at det er nødvendigt – og det håber jeg stadig væk CD mener – for den sikkerhedspolitiske struktur at få udvidet EU?

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Når Folketingets forhandlinger bliver udgivet, skal jeg forære fru Annette Just et signeret eksemplar af min tale, hvori hun vil finde svarene på alle sine spørgsmål.

For det første var min tale ikke national eller nationalistisk. For det andet var der svar på spørgsmålet. Der kan vel ikke blive et stærkere svar end at sige: Jo, der skal være en omlægning, og den vil også koste Danmark noget. Det er vel den klareste melding, vi overhovedet kan give, og det sagde jeg. Jeg skal give fru Annette Just et dedikeret eksemplar.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg blot godt sige, at pest og kolera vil jeg ikke have. Hr. Keld Albrechtsen giver dem jo ingen bal. Hr. Keld Albrechtsen stiller sig op her og holder sin store, fine tale om, at de mennesker har selvbestemmelsesret og kan tilmelde sig et system, som hr.